Dosarul nr. 1-123/2025
PIGD 1-25131587-15-1-15092025

S E N T I N Ţ Ă
în numele legii

14 ianuarie 2026 **or. Cantemir**

Judecătoria Cahul (sediul Cantemir),
Instanța compusă din:
Președinte de ședință
Judecător Cristina Salagor,
Grefier Anastasia Dogotari,
Cu participarea:
Procurorului – Sîrbu Valeriu,
Inculpatului – Para Ion,
Apărătorului inculpatului – Botezatu Mihai,
Reprezentantului legal al părții vătămate minore – Țugui Galina,
În lipsa părții vătămate minore – Țugui Alexandru, care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa,

a judecat în ședință de judecată publică în procedură generală în limba de stat, cauza penală de învinuire, în privința lui:

Para Ion **,*** *născut la *****, INDP: *****, originar și locuitor al s. *****, r-nul Cantemir, *****, ***** la întreținere, studii medii *****, muncitor auxiliar în cadrul G.Ț „*****”, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, posedă limba de stat, pe prezenta cauză nu a fost reținut sau arestat, cetățean al R. Moldova, anterior nejudecat,*

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 15 septembrie 2025 - 14 ianuarie 2026.
Procedura de citare legală executată.

Procurorul, în ședință de judecată a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi stabilirea unei pedepse penale sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale.

În privința acțiunii civile părțile au încheiat o tranzacție de împăcare.

De încasat din contul inculpatului cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de constatare judiciară în sumă totală de 128 lei.

Apărătorul inculpatului Para Ion, avocatul Botezatu Mihai, a solicitat ca instanța de judecată să emită o sentință de achitare în temeiul art. 390 alin.(1) pct. 3) CPP, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Cu cheltuielile de judecată solicitate de către procuror pentru efectuarea constatării judiciare nu este de acord și solicită respingerea acestora ca neîntemeiate.

Inculpatul Para Ion, în ședință de judecată a pledat nevinovat, și-a susținut declarațiile de la urmărirea penală și poziția apărătorului său expusă la judecarea cauzei.

Reprezentantului legal al părții vătămate minore Țugui Galina a indicat că nu are careva pretenții față de inculpat, cu acesta s-au împăcat.

Partea vătămată Țugui Alexandru la etapa dezbaterilor judiciare nu s-a prezentat, a înaintat o cerere de examinare în lipsa sa.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință de judecată, instanța,

A C O N S T A T A T:

Partea descriptivă:

Para Ion, la data de 06 ianuarie 2025, aproximativ la orele ora 03.00 min., aflîndu-se în stradă în s. *****, r-1 Cantemir, loc cu destinație publică acţionând cu intenţie directă, urmărind scopul comiterii unui act de huliganism, în continuarea acţiunilor sale infracţionale, acţionând conştient, manifestând o vădită lipsă de respect faţă de societate prin săvârşirea acţiunilor care încalcă ordinea publică, conștientizând despre pericolul social şi totodată despre caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale ilegale, prevăzând urmările lor prejudiciabile şi dorind survenirea acestora, dând dovadă de obrăznicie deosebită exprimată prin intenţia de a manifesta forţa fizică, bravură şi impertinență însoțită de iniţierea unui conflict nemotivat i-a aplicat multiple lovituri cu pumnul în regiunea capului numitului Ţugui Alexandru, născut la *****, cauzîndu- i conform raportului de constatare medico-legală, nr. 202523P0013 din 14.01.2025, vătămarea neînsemnată a integrității corporale şi a sănătăţii sub forma de echimoză cu excoriație la nivelul mucoase buzei superioare pe dreapta.

Acțiunile intenționate ale inculpatului Para Ion, au fost încadrate juridic în baza art. 287 alin. (1) din Codul penal, cu indicii: „*huliganismul, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanei, acțiuni care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită”*.

Acuzatorul de stat a prezentat următoarele probe:

Partea vătămată minoră Țugui Alexandru**,** fiind audiată în ședința de judecată a declarat că, era luna ianuarie 2025, într-o dimineaţă. El mergea acasă de la nişte rude din acelaşi sat, satul *****. Mergînd pe drum cu partea laterală a mîinii l-a lovit Para Ion. L-a lovit în zona feţei. Apoi a simţit că i-au căzut 2 dinţi. S-au certat cu Para Ion apoi a plecat pe alt drum acasă şi Para Ion pe alt drum.

La întrebările participanților la proces partea vătămată a declarat că, cazul s-a întîmplat dimineaţa în jurul orelor 03-04. Conflictul a avut loc în stradă aproape de ieşirea din sat. Para Ion i-a aplicat lovitura fără ca să îi spună ceva. I-a aplicat doar o singură lovitură în zona feţei. L-a lovit din motivul unui conflict mai vechi cu verişorul lui. La faţa locului mai era şi Petru Angheluţă. Petru Angheluţă i-a despărţit, dânsul s-a implicat cînd se certa verbal cu Para Ion. Inculpatul nu vorbea cu tonul ridicat, cuvinte urîte nu a folosit. Cu inculpatul a avut doar conflictul cînd a fost cu verişorul lui, alt conflict nu a mai fost. În acea seară a consumat vin aproximativ 10 pahare. Para Ion a consumat şi vin şi rachiu aproximativ ca şi dânsul doar că el a consumat şi rachiu. Consideră că nu era tare beat, se simţea normal. Își amintește bine cum s-a produs conflictul. La momentul cînd i-a aplicat lovitura Angheluţă Petru era în faţă, dar Para Ion era în dreptul cu dânsul. Motivul loviturii a fost conflictul anterior. Alt cineva nu a mai fost lovit.

Para Ion nu a mai agresat pe nimeni în afară de dânsul. Personal nu a telefonat la poliţie. Para Ion a încercat să soluţioneze conflictul anterior.

În legătură cu unele divergențe în declarațiile părții vătămate la demersul acuzatorului de stat, în conformitate cu prevederile art. 371 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, s-a dat citire declarațiile părții vătămate Țugui Alexandru de la urmărirea penală (f.d.23-25).

Astfel, fiind audiată în calitate de parte vătămată, Țugui Alexandru, la urmărirea penală a declarat că, *„....la data de 05.01.2025, în jurul orelor 20:30 min. am fost în vizită la un verişor din localitatea ***** r-nul Cantemir. După asta fiind aproximativ orele 03:00 min., m-am îndreptat spre domiciliul. Comunic că la verişorul meu pe nume Nicolae Gotişanu s-a mai aflat şi Para Ion. De la verişorul meu m-am îndreptat spre domiciliu împreună cu Para Ion, Valeria Para, Pentru Angheluţă. În timp ce mergeam pe drum, Para Ion fără nici un motiv a venit din spate şi a început a mă agresa fizic. Cel din urmă, mi-a două lovituri cu pumnul în regiunea feţei şi o lovitură în regiunea umărului. Adaug că de la prima lovitură am căzut la sol. În timp ce mă agresa el a spus „că pentru vărul meu Buinic îi rup pe toţi". Eu nu l-am înţeles ce a avut în vedere acordându-i de astfel întrebarea „ce am zis eu despre el" la care el mi-a comunicat că „lasă că ştii tu ce ai zis". Între timp cel din urmă a încercat de a îmi mai aplica careva lovituri însă a intervenit Petru Angheluţă şi l-a îndepărtat. După asta eu am ales un alt drum şi m-am îndreptat spre casă. În timp ce mergeam pe stradă l-am văzut pe Para Ion care mă aştepta în centrul satului. Cel din urmă m-a strigat ca să stau, la care eu am fugit spre casă în continuare. A doua seară în centrul satului ***** m-am întâlnit cu Para Ion care m-a privit la ce vătămări mi-a cauzat şi a spus că nu are nimic că oricum nu văd nici un leu de la el. Adaug că în urma aplicării violenţei fizice de către cel din urmă mi-a fracturat doi dinţi. Cel din urmă pe fonul sesizării celor întâmplate Para Ion a comunicat că oricum nu va păţi nimic şi nu va fi tras la răspundere pentru cele întîmplate. În urma leziunilor primite am ajut nevoie de îngrijiri medicale, prin aceasta am fost nevoit timp de 7 zile să nu frecventez şcoala. Adaug că cel din urmă nu era sub influenţa băuturilor alcoolice. Cu cel din urmă pînă la incident eram în relaţii bune. După incident suntem în relaţii neutre. Motivul exact de ce am fost agresat nu îl cunosc. În urma celor expuse rog organul de urmărire penală ca Para Ion să fie tras la răspundere penală potrivit legislaţiei în vigoare".*

Fiind întrebată de către acuzatorul de stat despre faptul dacă corespunde faptul consemnării a declaraţiilor, partea vătămată Țugui Alexandru, a răspuns că, i-a fost aplicată o lovitură în regiunea feţei şi a simţit că i-a căzut dinţii şi tangenţial o lovitură în regiunea umărului şi a feţei. Angheluţă Petru s-a implicat cînd Para Ion încerca să îi aplice lovituri. Para Ion nu a mai încercat să îi aplice alte lovituri, loviturile sau stopat atunci cînd Para Ion a considerat că nu mai este nevoie să aplice lovituri.

Reprezentantul părții vătămate minore, Țugui Galina**,** fiind audiată în ședința de judecată a declarat că, la data de 5 spre 6 ianuarie 2025, cînd a avut loc incidentul cu Ţugui Alexandru, fiul său, a telefonat-o nora sa Ţugui Alina şi i-a spus să se uite la Alexandru cei cu el. Ea era la acel moment în sat. Cînd s-a dus acasă Alexandru avea 2 dinţi rupţi. Fiul său Alexandru i-a povestit ce s-a întâmplat şi i-a spus că l-a lovit Para Ion. L-a aşteptat pe Para Ion ca să vină la ei şi să vorbească să-i pună dinţii lui Alexandru, dar nu a venit. La data de 13 ianuarie a fost şi a scris plîngere pe Para Ion şi a doua zi a mers în or. Leova la expertiză. Apoi a hotărît să meargă în mun. Comrat să-i pună dinţii fiului său. Alexandru a stat o săptămână acasă cu dureri. Apoi a aşteptat chemările de la poliţie.

La întrebările participanților la proces reprezentantul părții vătămate a declarat că, fiul său are 17 ani acu, atunci când s-a întîmplat incidentul avea 16 ani. Fiul ei locuieşte împreună cu ea în s. *****. Nu poate spune în ce relaţii era fiul ei cu Para Ion, nu erau duşmani. La data de 5 ianuarie 2025, fiul ei a plecat de acasă aproximativ la ora 17.00. Erau 2 dinţi dezbătuţi din faţă din partea de sus, partea dreaptă. Fiul i-a povestit că a fost în ospeţie la un verişor de-a lui cu care sunt colegi de clasă, împreună cu Angheluţă Petru şi Para Ion. Venind acasă la intrare în sat, Para Ion l-a lovit pe fiul său cu mâna. Fiul a simţit că i s-au rupt 2 dinţi. Fiul ei avea buza umflată de la lovitură. La acel scandal i-a despărţit Angheluţă Petru. Feciorul a fugit acasă pe alt drum. Nu a auzit ca până atunci să fi avut fiul său cu Para Ion alte conflicte, dar nici cu familia lui, nu au avut conflicte. Cu Para Ion după acel conflict s-au mai întâlnit. Fiul i-a comunicat că Para Ion era băut. Fiul Alexandru nu s-a aşteptat ca să fie lovit de Para Ion. Pentru tratamentul fiului său a cheltuit suma de 13572 lei. Para Ion i-a întors banii înapoi până la data de 15 octombrie 2025. Para Ion şi-a cerut scuze. Nu i-a răspuns Para Ion de ce l-a lovit pe fiul ei Alexandru. Ea personal nu a participat la acel conflict. Detaliile legate de conflict le cunoaște de la fiul său. Nu l-a văzut niciodată pe fiul ei să consume alcool. Nu a văzut cînd a venit fiul ei acasă, dacă era în stare de ebrietate sau nu. Fiul ei nu fumează. Nu l-a văzut ca să fumeze nici ţigări electronice. Para Ion i-a comunicat fiului ei că nu va vedea nici un leu. Pe data de 13 ianuarie 2025, a fost la poliţie. De medicul legist fiul ei a fost examinat la 14 ianuarie 2025, personal a fost cu fiul ei. La data de 21 ianuarie a început tratamentul cu dinţii. Din data de 6 ianuarie şi până la data de 14 ianuarie fiul ei nu a mai avut conflicte cu nimeni. Cu Para Ion, sunt în relaţii bune la moment. Nu are pretenţii la Para Ion fiindcă el i-a achitat tratamentul. Ea îl iartă pe Para Ion. Leziunile care au fost examinate de medicul legist au fost cauzate de Para Ion. S-a adresat târziu la poliţie fiindcă a aşteptat să vină Para Ion, să clarifice situaţia. Cu Para Ion, fiul ei Alexandru sunt în relaţii bune.

La fel în susținerea învinuirii aduse inculpatului Para Ion, partea acuzării a mai prezentat următoarele documente în calitate de probă:

- *Procesul-verbal privind depistarea infracţiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracţiune comisă din 31.01.2025*, înregistrat în REI-1 al IP Cantemir privind agresarea fizică comisă de numitul Para Ion ***** asupra numitului Ţugui Alexandru (f.d.05);

- *Informaţia telefonică din 13.01.2025, ora. 09.33 min*., înregistrată în 1P Cantemir**,** parvenită de la Ţugui Alexandru, a.n.2008, locuitorul s. *****, r-1 Cantemir, care a comunicat că numitul Para Ion ***** a fost agresat fizic de către Para Ion *(f.d.06)*

- *Plângerea numitei Ţugui Galina, din 13.01.2025*, potrivit căreia solicită întreprinderea măsurilor conform legislaţiei în vigoare cu Para Ion ***** care la data de 01.01.2025, la orele 03.00 min., în s. *****, r-1 Cantemir fără careva motiv la agresat fizic pe fiul său Ţugui Alexandru, a.n. 2008 (f.d. 07);

- *Procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 13.01.2024*, potrivit căruia a fost cercetat locul comiterii faptelor prejudiciabile și anume strada s. *****, r-1 Cantemir (f.d.13-14);

- *Raportul de constatare 202523P0013 din 14.01.2025,* potrivit căruia conform examinării medico-legale obiective a numitului Ţugui Alexandru, a.n.2008 s-au constatat vătămarea neînsemnată a integrităţii corporale şi a sănătăţii sub forma de echimoză cu excoriaţie la nivelul mucoase buzei superioare pe dreapta. Leziunile corporale menţionate puteau fi produse la acţiunea traumatică a unui corp contondent bont, dur la lovire tangenţială sau prin lovire de el (excoriaţie), produse în timpul şi circumstanţele relatate (f.d.33-34);

- *Tranzacția de împăcare nr. 01-P1 din 05.09.2025*, dintre partea vătămată reprezentată de Țugui Galina și Para Ion (f.d.45-46).

De către partea apărării au fost administrate următoarele probe.

Martorul Angheluță Petru, fiind audiat în ședința de judecată la întrebările participanților la proces a declarat că, cu Para Ion nu sunt rude. El a participat ca martor la conflictul dintre Para Ion şi Ţugui Alexandru. Conflictul a durat undeva 10-15 minute. Para Ion l-a agresat pe Ţugui Alexandru câteva secunde. În acea seară a consumat vin şi votcă în toţi 3. Cînd a plecat de la Gotişanu Nicolae, era fratele lui Para Ion, el personal şi un prieten pe nume Cuzneţov Denis. Fratele lui Para Ion, Para Valeriu, şi Cuzneţov Denis, nu s-au amestecat în conflict. Pe stradă alte persoane în afară de ei nu au fost. În afară de Ţugui Alexandru pe care l-a agresat Para Ion nu a mai fost agresat nimeni. Para Ion l-a lovit o singură dată pe Ţugui Alexandru. În timpul conflictului Para Ion nu a deteriorat nici un bun. Para Ion, nu a mai fost agresiv cu alt cineva şi nu a înjosit pe nimeni. Cunoştea că anterior a mai fost un conflict între Para Ion şi Ţugui Alexandru, dar nu cunoştea cauza. Ţugui Alexandru se băga în vorbă, nu le dădea voie să vorbească. În timpul conflictului nu a solicitat serviciul 112 şi nici după conflict. Cu Ţugui Alexandru era cunoscut din sat, nu erau prieteni. La fel şi cu Para Ion cunoscuţi din sat. Nu cunoaște în ce relaţii era Ţugui Alexandru şi Para Ion, însă din discuţiile care le purta se înţelegea că anterior au avut ceva conflict. Ţugui Alexandru era mai mic de cît ei. Cînd s-a întâmplat conflictul era pe o uliţă din sat de la marginea satului. El mergea înainte cu Ţugui Alexandru, a venit pe la spate Para Ion şi l-a lovit pe Ţugui Alexandru în barbă. Ţugui Alexandru, fuma ţigară electronică atunci când a fost lovit de Para Ion, și de la lovitură acea ţigară i-a venit în gură. Ţugui Alexandru a scuipat jos un colț de la dinte. Ţugui Alexandru a căzut pe fund, dar nu cu faţa în jos. Ei se certau. Cearta s-a petrecut în prezenţa lor, alte persoane nu mai erau. Apoi Ţugui Alexandru a luat-o pe alt drum acasă. El le-a comunicat înainte de conflict şi după conflict ca să se calmeze şi că se vor lămuri a doua zi. Ţugui Alexandru nu-i dădea voie lui Para Ion să povestească. Până la conflict a mai existat schimb de replici între Ţugui şi Para, putea să se înceapă acel conflict anume de la aceasta. Consideră că Ţugui şi-a rupt dinţii anume de la acea ţigară electronică care o ţinea în gură. Nu crede că a văzut Para Ion că Ţugui ţinea ţigara în gură fiindcă venea din spate. Consideră că Para Ion s-a abţinut până în momentul când l-a lovit pe Ţugui Alexandru, el le-a spus şi când stătea la masă să se abţină, el le spunea la ambii.

Inculpatul Para Ion la judecarea cauzei în instanța de judecată în conformitate cu prevederile art. 367 alin.(1) Cod de procedură penală, a refuzat să facă declarații.

Aprecierea instanței de judecată:

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatul prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatul în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

În acest sens, instanța reține că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

În privința inculpatului Para Ion, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al CoEDO, inculpatul i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

La aprecierea acţiunilor inculpatului, instanța de judecată consideră necesar de reiterat prevederile art. 93 alin. (1) Cod procedură penală, conform cărora, Probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor", instanța de judecată a explicat părților posibilitatea de a prezenta probe.

Așadar, în ședința de judecată apărătorul inculpatului a menționat că careva probe suplimentare nu are și a pledat pentru cercetarea probelor administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința judiciară.

Astfel, instanța de judecată, ținând cont de prevederile art. 27, art. 99 - art. 101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, conchide că din probele administrate la materialele dosarului se probează incontestabil vinovăția inculpatului Para Ion de comiterea infracțiunii art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Concluzia instanţei de judecată este justificată de următoarele considerente: Astfel, în temeiul art. 14 alin. (1) Cod penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

De asemenea, potrivit reglementărilor stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte infracţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate de organele competente.

Conform art. 101 alin. (1) şi alin. (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În corespundere cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Cod de procedură penală, instanţa hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Materialele cauzei penale şi în special probele cercetate în şedinţa de judecată permit cu certitudine a constata că în speţă sunt întrunite elementele constitutive ale infracţiunii de, huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, infracţiune prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

În acest sens se reține că, obiectul juridic special al infracțiunii indicate îl reprezintă relațiile sociale cu privire la ordinea publică apărate împotriva infracţiunii de huliganism.

Latura obiectivă a infracţiunii specificate la art. 287 alin. (1) Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violenţă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, fie în acțiunile care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Reiese că fapta prejudiciabilă examinată cunoaște patru modalități normative cu caracter alternativ:

1) acţiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenţei asupra persoanelor;
2) acţiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor;
3) acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice;
4) acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

În partea ce ţine de *latura obiectivă* a infracţiunii comise de Para Ion în speţă, aceasta s-a materializat prin acţiunile sale intenționate, din data de 06 ianuarie 2025, aproximativ la orele ora 03.00 min., când aflîndu-se în stradă în s. *****, r-1 Cantemir, loc cu destinație publică acționând cu intenţie directă, urmărind scopul comiterii unui act de huliganism, în continuarea acţiunilor sale infracţionale, acţionând conştient, manifestând o vădită lipsă de respect faţă de societate prin săvârşirea acţiunilor care încalcă ordinea publică, conștientizând despre pericolul social şi totodată despre caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale ilegale, prevăzând urmările lor prejudiciabile şi dorind survenirea acestora, dând dovadă de obrăznicie deosebită exprimată prin intenţia de a manifesta forţa fizică, bravură şi impertinență însoțită de inițierea unui conflict nemotivat i-a aplicat multiple lovituri cu pumnul în regiunea capului numitului Ţugui Alexandru, născut la *****, cauzîndu- i conform raportului de constatare medico-legală, nr. 202523P0013 din 14.01.2025, vătămarea neînsemnată a integrității corporale şi a sănătăţii sub forma de echimoză cu excoriație la nivelul mucoase buzei superioare pe dreapta.

Potrivit învinuirii, acțiunile inculpatului Para Ion, corect au fost calificate conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la alegațiile părții apărării expuse în referința la rechizitoriu și dezbaterile judiciare precum că în privința inculpatului în temeiul art. 390 alin.(1) pct. 3) CPP, deoarece

fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii ci reprezintă o contravenție, instanța le va reține ca neîntemeiate din următoarele considerente.

Potrivit practicii judiciare naționale, ordine publică înseamnă o totalitate de relaţii sociale ce asigură o ambianţă liniştită de convieţuire în societate, de inviolabilitate a persoanei şi a integrităţii patrimoniului, precum şi activitatea normală a instituţiilor de stat şi publice. Încălcare a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvîrşirea unor acţiuni intenţionate ce atentează la regulile sociale şi morale de convieţuire, care sunt încălcate într-un mod demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviinţă, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetăţenii, prin înjosire a onoarei şi demnităţii persoanei, încălcare îndelungată şi insistentă a ordinii publice, zădărnicire a activităţilor de masă, suspendare temporară a activităţii normale a întreprinderilor, instituţiilor, organizaţiilor, transportului obştesc etc. Prin „acţiuni care încalcă ordinea publică" se înţelege fapta săvârşită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acţiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică şi liniştea persoanelor.

Huliganismul însoţit de aplicarea violenţei asupra persoanelor sau de ameninţarea cu aplicarea unei asemenea violente constituie atît violenţa psihică, cît şi cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătăţii, care pot surveni în urma săvîrşirii unor acţiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrîncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrităţii corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătăţii.

Într-o altă conjunctură, infracţiunea de huliganism trebuie delimitată de anumite fapte contravenţionale, prevăzute în Codul contravenţional. Se delimitează de alte fapte, în particular de contravenţia, prevăzută de art.78 Cod contravenţional, dat fiind că huliganismul incriminat de norma penală, în afară de prezenţa acţiunii principale – încălcarea ordinii publice, presupune şi prezenţa unei acţiuni adiacente – acţiune exprimată, alternativ, în: aplicarea violenţei asupra persoanelor, folosirea altor obiecte pentru vătămarea integrităţii corporale. Este necesar de precizat că faptele indicate supra constituie acţiuni intenţionate, ce încalcă ordinea publică, iar această circumstanţă apropie componenţa de contravenţie menţionată de infracţiunea de huliganism. Or, atunci când are un caracter complex, infracţiunea de huliganism include, ca acţiune principală, încălcarea ordinii publice. Deosebirea dintre contravenţii şi infracţiunea de huliganism: contravenţiile nu presupun şi existenţa unei acţiuni adiacente alternativ, exprimate în: 1) aplicarea violenţei asupra persoanelor; 2) ameninţarea, cu aplicarea violenţei, asupra persoanelor; 3) opunerea de rezistenţă violentă reprezentanţilor autorităţilor sau altor persoane, care curmă actele huliganice.[1]

În acelaşi context, instanța reţine că potrivit regulamentului circulației rutiere, drum public reprezintă - orice cale de comunicaţie terestră, inclusiv construcţiile artificiale şi drumurile rudimentare, deschisă pentru circulaţia vehiculelor şi a pietonilor, administrată de un organ abilitat, precum şi drumurile de acces pe teritoriile care nu se află în imediata apropiere a drumului. Pe lîngă părţile carosabile, elemente ale drumului se consideră benzile de separare, trotuarele, acostamentele, şanţurile şi decorurile.

Din declarațiile părții vătămate și a martorului instanța constată cu certitudine și fără nici un dubiu că la 06 ianuarie 2025, aproximativ la ora 03:00, Para Ion aflându-se în strada s.

[1] Pct.3, 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism" nr. 4 din 19.06.2006

*****, r-nul Cantemir a inițiat un conflict, care s-a soldat cu aplicarea de către Para Ion a loviturilor părții vătămate Țugui Alexandru, cauzându-i potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 202523P0013 din 14.01.2025, vătămări corporale neînsemnate (f.d.33-34).

Astfel, instanța reține că la caz este întrunit un element esențial al laturii obiective a infracțiunii incriminate prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, fapta a fost săvârşită într-un loc public, și anume în strada s. *****, r-nul Cantemir, or acest aspect rezultă nemijlocit din declarațiile părții vătămate Țugui Alexandru și a martorului Angheluță Petru care au reiterat poziția expusă la urmărirea penală, că se aflau în stradă în s. *****, r-nul Cantemir, cu o singură remarcă a martorului Angheluță Petru care adițional la judecarea cauzei precizând că se aflau pe o ”uliță” din sat de la marginea satului, ceea ce în viziunea instanței nu poate fi obiectul unei critici ce ar trezi presupuneri referitor la faptul că locul respectiv nu era public după cum sugerează apărătorul inculpatului, avocatul Botezatu Mihai în referința sa asupra rechizitoriului, or după cum s-a stabilit de către instanța de judecată potrivit Regulamentului circulației rutiere drumul public încorporează inclusiv și drumurile de acces pe teritoriile care nu se află în imediata apropiere a drumului, respectiv în acest context instanța nu are nici un dubiu că cazul s-a produs într-un loc public.

Instanța reține că, inculpatul Para Ion la urmărirea penală a dat declarații, care ulterior la etapa dezbaterilor judiciare inculpatul a declarat instanței că le susține integral, respectiv din analiza declarațiilor de la urmărirea penală, instanța constată că Para Ion recunoaște faptul că a aplicat lovituri lui Țugui Alexandru, însă protestează împotriva formulării învinuirii ce i se aduce de către acuzatorul de stat prin actul de învinuire, deoarece acțiunile sale nu au afectat alți cetățeni sau bunurile societății, ci a fost îndreptată nemijlocit către Țugui Alexandru prin aplicarea unei singure lovituri.

Poziția respectivă a inculpatului Para Ion a fost invocată și vociferată inclusiv de avocatul său Botezatu Mihai în referința sa asupra rechizitoriului, reiterând că acțiunile inculpatului nu s-au produs în loc public.

Cu referire la acest argument al părții apărării, instanța îl va reține ca irelevant și neîntemeiat, or însuși din declarațiile inculpatului de la urmărirea penală, Para Ion a relatat OUP că la data de 06.01.2025, aproximativ la ora 03:00, în strada s. *****, r-nul Cantemir s-a întâlnit cu partea vătămată Țugui Alexandru, iar în urma unui conflict dintre cei doi, Para Ion i-a aplicat lovituri lui Țugui Alexandru (f.d.72-76), ceea ce confirmă constatările instanței expuse mai sus precum că conflictul a avut loc într-un loc public.

Instanța menționează că, pentru a exista infracțiunea de Huliganism, este necesar ca în acțiunile inculpatului să se regăsească cel puțin unul dintre criteriile ce definesc ordinea publică, ceea ce în speța dedusă judecății se atestă incontestabil, or inculpatul într-un loc public a atentat la regulile sociale şi morale de convieţuire și în mod demonstrativ a tulburat liniștea părții vătămate Țugui Alexandru, aplicându-i acestuia din urmă lovituri peste corp.

Astfel, instanța deduce cu certitudine că inculpatul Para Ion la data de 06 ianuarie 2025, aproximativ la orele ora 03.00 min., când aflîndu-se în stradă în s. *****, r-1 Cantemir, loc cu destinaţie publică acţionând cu intenţie directă, urmărind scopul comiterii unui act de huliganism, în continuarea acţiunilor sale infracţionale, acţionând conştient, manifestând o vădită lipsă de respect faţă de societate prin săvârşirea acţiunilor care încalcă ordinea publică, conştientizând despre pericolul social şi totodată despre caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale ilegale, prevăzând urmările lor prejudiciabile şi dorind survenirea acestora, dând dovadă de obrăznicie deosebită exprimată prin intenţia de a manifesta forţa fizică, bravură şi impertinenţă

însoțită de inițierea unui conflict nemotivat i-a aplicat multiple lovituri cu pumnul în regiunea capului numitului Ţugui Alexandru, născut la *****, cauzîndu- i conform raportului de constatare medico-legală, nr. 202523P0013 din 14.01.2025, vătămarea neînsemnată a integrității corporale şi a sănătăţii sub forma de echimoză cu excoriație la nivelul mucoase buzei superioare pe dreapta.

Drept consecință instanța de judecată respinge argumentele părții apărării privind nevinovăția inculpatului, apreciază critic declarațiile inculpatului date la urmărirea penală care au fost cu tentă de apărare a inculpatului și de a se eschiva de răspundere penală pentru fapta comisă.

În același context, nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanţa de judecată o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CoEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații şi nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale. Astfel, instanța de judecată stabilește în concluzie că vinovăția inculpatului a fost dovedită în acest caz și pentru aceasta ei urmează a fi condamnat în numele legii.

În continuare, instanța de judecată reține că, infracțiunea comisă de inculpat este una formală, ea se consideră consumată din momentul realizării fie a acțiunilor care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de ameninţarea cu aplicarea unei asemenea violenţe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, fie a acțiunilor care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani (în ipoteza consemnată la alin.1) sau de 14 ani (în ipoteza prevăzută la alin.2 și 3), condiţie întrunită în speţă.

Latura subiectivă a infracţiunii în cauză s-a materializat prin intenția directă a inculpatului, iar motivele acestei infracțiuni sunt motive huliganice.

În speţă se constată, atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru tragerea lui Para Ion la răspundere penală, iar, conform art. 51 alin. (2) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului:

La acest capitol, instanţa de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Totodată, instanţa de judecată menţionează că, prin prisma prevederilor art. art. 7, 61, 75 şi 78 din Codul penal, la stabilirea pedepsei penale, instanţa reiese din scopul pedepsei penale, care urmăreşte restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.

În acest sens, instanţa de judecată reţine că, reieşind din prevederile art.16 alin. (3) şi art.287 alin.(1) din Codul penal, Para Ion a săvârşit o infracţiune mai puțin gravă, pentru care legea penală prevede drept pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Partea acuzării a solicitat aplicarea faţă de inculpat a unei pedepse penale sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale.

Apărătorul inculpatului a pledat pentru achitare.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința lui Para Ion, au fost stabilite și invocate de acuzatorul de stat: *săvîrşirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.*

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privința lui Para Ion, au fost stabilite şi invocate de către acuzatorul de stat: *săvârşirea infracțiunii cu bună-știință împotriva unui minor.*

Cu referire la circumstanța agravantă instanţa nu o va reține la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, din considerentul că la etapa audierii inculpatului la urmărirea penală OUP nu a elucidat faptul care să demonstreze că Para Ion a acționat față de Țugui Alexandru în cunoștință de cauză că acesta era minor, circumstanța agravantă invocată în rechizitoriu fiind una presupusă de către acuzatorul de stat după stabilirea identității părții vătămate în procesul derulării acțiunilor de urmărire penală.

Conform caracteristicii, eliberată de Primăria s. *****, r-nul Cantemir cet. Para Ion este caracterizat pozitiv (f.d.67).

Potrivit cazierului penal (Forma-246), anterior inculpatul nu are antecedente penale (f.d.60).

Conform cazierului contravențional inculpatul nu a comis contravenții (f.d.61).

Conform art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Astfel, instanța menționează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către acesta este una ușoară. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.

Analizând în cumul aceste circumstanţe, vârsta inculpatului, comportamentul acestuia, starea socială şi familială, audiind în dezbaterile judiciare procurorul, apărătorul și inculpatul,

primul pledând pentru aplicarea unei pedepse cu amendă, instanţa de judecată reţine, că în cazul dat corectarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale.

Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități prejudiciabile, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.

Prin urmare, instanța de judecată consideră că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie proporțională, efectivă și disuasivă, aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, să atingă scopul pedepsei penale consacrat la art. 61 din Codul penal.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Ținând cont de cele descrise, de persoana inculpatului și poziția ultimului vis-a-vis de pedeapsă, de poziția părții apărării, de concluziile acuzatorului de stat, precum și de circumstanțele în care s-a produs şi a fost comisă infracțiunea prevăzută de art. 287 alin.(1) Cod penal, de faptul că inculpatul anterior nu a fost judecat, instanța consideră că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului şi de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni poate fi atins prin stabilirea inculpatului Para Ion a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale.

Subsecvent, instanța apreciază la caz că, aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă (pecuniară) ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte ce ţin de comportamentul său.

La fel, este de evidențiat că, prin stabilirea unei pedepse din categoria celor pecuniare, adică amenda, va putea fi atins scopul pedepsei: restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât şi a altor persoane.

Concluzionând cele expuse supra, instanța de judecată precizează faptul că, pedeapsa reținută, inculpatului Porumbescu Ilie, reprezintă o consecință juridico-penală a faptelor comise de ultimul, adică o reacție la faptele infracționale săvârșite de acesta. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, totodată pedeapsa aplicată inculpatului nu trebuie să aibă caracter punitiv însă nu unul excesiv, care să nu prejudicieze principiul proporționalității dintre fapta săvârșită și pedeapsa reală care o merită inculpatul.

Instanța menționează că potrivit art. 64 alin.(3^1) Cod penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

În altă ordine de idei, instanţa de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct.10), 11), 13), 14) şi 15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă, dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acţiunea civilă, ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

În acest sens, instanța de judecată remarcă faptul că pretenții de ordin civil şi pagube materiale în speţă la judecarea cauzei nu au fost înregistrate/invocate, pretențiile reclamantei Țuguri Galina către pârâtul Para Ion au fost soluționate pe cale amiabilă prin tranzacția nr. 01-P1 semnată de către părți la data de 03.09.2025 (f.d.45-46).

Cu referire la cheltuielile judiciare invocate de partea acuzării:

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În cadrul examinării cauzei acuzatorul de stat a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 128 lei, pentru efectuarea Raportul de constatare medico-legală nr. 202523P0013 din 14 ianuarie 2025 prezentat de CML Leova (f.d.33-34).

În continuare, instanța de judecată consideră întemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului în cuantumul de 128 lei.

Conform prevederilor art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală, alin. (1) cheltuielile judiciare cuprind sumele: pct. 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; pct. 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; pct. 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; pct. 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; pct. 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

La fel conform prevederilor art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, alin. (1) cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Alin. (2) instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Sub aspectul dat instanța de judecată reține că, este justificată solicitarea procurorului la capitolul dat, având în vedere că cheltuielile judiciare au fost suportate în legătură cu investigarea faptei infracționale comise de către inculpat efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară menționate mai sus necesită plăți suplimentare, care urmează a fi puse în sarcina inculpatului, și a se dispune încasarea sumei de 128 (una sută douăzeci și opt) lei, în contul statului.

Corpuri delicte nu sunt.

În conformitate cu prevederile art. art. 382, 384 – 385, 389, 390, 392 – 395 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

C O N D A M N Ă:

pe ***Para Ion*** *****, recunoscându-l vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul sumei de 30 000 (treizeci mii) lei.

Se explică lui ***Para Ion*** *****, prin prezenta sentință că potrivit art. 64 alin. (3^1) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Se admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind întemeiată și se încasează din contul condamnatului ***Para Ion*** *****, în beneficiul statului suma de 128 (una sută douăzeci și opt) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Sud sediul în termen de 15 zile, din momentul pronunțării sentinței, prin intermediul Judecătoriei Cahul.

Președintele şedinţei,
Judecătorul /*semnătura/* Cristina SALAGOR

Copia corespunde originalului,
Judecător *Cristina SALAGOR*